ECLI:LV:AT:2021:0305.A420227419.7.L
Lieta Nr. A420227419, SKA-766/2021
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 5.martā

[1] Pieteicēja AS „Latvijas Nafta" iesniegusi kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 4.decembra spriedumu, ar kuru noraidīts pieteicējas pieteikums par Jēkabpils pilsētas domes 2019.gada 4.jūlija lēmuma Nr. 310 atcelšanu.

Spriedumā secināts, ka pieteicēja ir būves /adrese/, tiesiskā valdītāja un ka būve atrodas tādā tehniskā stāvoklī, kas degradē pilsētvidi un bojā ainavu. Tādēļ, kā atzina tiesa, dome pamatoti ar pārsūdzēto lēmumu uzlikusi pieteicējai pienākumu sakārtot būvi, kā to paredz Ministru kabineta 2014.gada 2.septembra noteikumi Nr. 529 „Ēku būvnoteikumi".

[2] Izvērtējot apgabaltiesas spriedumu kopsakarā ar kasācijas sūdzības argumentiem, senatoru kolēģijai nerodas šaubas par pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu.

[3] Kasācijas sūdzības galvenie argumenti ir par to, ka pieteicējas īpašuma tiesības uz konkrēto būvi nav nostiprinātas zemesgrāmatā, tādēļ pieteicējai nevarot uzlikt pienākumus, kas attiecas uz šo būvi. Šajā sakarā pieteicēja atsaucas uz Civillikuma normām, kas reglamentē īpašuma un valdījuma tiesības, un arī norāda, ka tiesa pārkāpusi objektīvās izmeklēšanas principu un nepareizi novērtējusi pierādījumus.

Administratīvajā tiesā starp tiem pašiem procesa dalībniekiem jau ir risinājies tāds pats strīds par citu līdzīgā stāvoklī esošu būvi Jēkabpilī. Minētajā lietā apgabaltiesa bija noskaidrojusi, ka būve atrodas pieteicējas tiesiskā valdījumā, un arī Senāts, atsakot ierosināt kasācijas tiesvedību, lēmumā atzinis šā apstākļa nozīmīgumu. Senāts norādīja, ka nekustamā īpašuma ierakstīšana zemesgrāmatā ir atkarīga tieši no nekustamā īpašuma īpašnieka. Tas, ka nekustamā īpašuma īpašnieks, tostarp nepabeigtas būvniecības objekta īpašnieks, nav ierakstījis to zemesgrāmatā, neatbrīvo viņu no būvniecību regulējošajos normatīvajos aktos noteikto pienākumu izpildes (*Senāta 2020.gada 18.augusta rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA?1270/2020 (ECLI:LV:AT:2020:0818.A420227519.8.L) 4.punkts*).

Arī šajā lietā apgabaltiesa nonākusi pie tādiem pašiem secinājumiem – būve nav ierakstīta zemesgrāmatā, taču atrodas pieteicējas valdījumā. Proti, pieteicēja Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā ir reģistrēta kā būves tiesiskā valdītāja, būve ir iekļauta pieteicējas pamatlīdzekļos un ir ieķīlāta, lai nodrošinātu pieteicējas kreditoru prasījumus, un pieteicēja iepriekš nav apšaubījusi savas tiesības rīkoties ar būvi. Tātad pieteicēja ir vienīgā, kas ar būvi ir tiesīga rīkoties, tostarp to sakārtot. Līdz ar to apgabaltiesa arī šajā lietā pamatoti nepiešķīra nozīmi apstāklim, ka pieteicēja savas īpašuma tiesības uz būvi nav nostiprinājusi zemesgrāmatā.

Tiesai arī nebija no objektīvās izmeklēšanas principa izrietoša pienākuma norādīt pieteicējai, kādi pierādījumi jāiesniedz, lai pierādītu, ka būve tomēr neatrodas pieteicējas tiesiskā valdījumā. Kā pieteicējai skaidrots jau iepriekš, tieši pašai pieteicējai būtu jāzina, uz kādu dokumentu pamata tā ir uzskatījusi būvi par savu īpašumu, iekļaujot to pamatlīdzekļos, nevis tiesai bija jādod norādījumi pieteicējai, kā pierādīt, ka būve nav tās tiesiskā valdījumā (*Senāta 2020.gada 18.augusta rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA?1270/2020 (ECLI:LV:AT:2020:0818.A420227519.8.L) 4.punkts*).

[4] Tā kā šajā gadījumā ir pārliecinoši konstatēta būves atrašanās pieteicējas valdījumā, nav nekāda pamata salīdzināt izskatāmo gadījumu ar Kurzemes apgabaltiesā izskatīto civillietu Nr. 1A69020819, uz kuru pieteicēja atsaucas kasācijas sūdzībā, norādot, ka tiesa piešķīrusi nozīmi tieši tam, vai personas īpašuma tiesības ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

[5] Pretēji kasācijas sūdzībā apgalvotajam, apgabaltiesas spriedums ir pienācīgi pamatots. No sprieduma teksta (ievērojot arī pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju, kurai apgabaltiesa pievienojusies) objektīvi ir saprotams, kāpēc tiesa atzinusi iestādes lēmumu par pareizu un kāpēc ir noraidīti pieteicējas iebildumi pret to.

[6] Ievērojot minēto, kā arī to, ka lietai nav nozīmes judikatūras veidošanā, senatoru kolēģija atzīst, ka atbilstoši Administratīvā procesa likuma un 338.[1]panta otrās daļas 2.punktam kasācijas tiesvedības ierosināšanai nav pamata.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

Atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar AS „Latvijas Nafta" kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 4.decembra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore V. Kakste Senatore Dz. Amerika Senatore D. Makarova